

1762/Ι/9

χ. Θωμά Βελλερά

979/φ 27ν

σχ. 84· πρβλ. Δ/136, 193

Πρακτικό. Αστική και ποινική αγωγή για προσβολή της τιμής, συκοφαντική δυσφήμιση προεστού και απειλή¹.

// 1762 Ιουναρίου 9

²/ Έπροτοστολοΐσεν ό Κϋρ Μανικάτης προεστώς μας με το πότουρὸν του κατέμ³/προσθεν ήμῶν πάντων τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων ζητῶντας δικαιωσύνην ⁴/ ἐναντίον τοῦ Κϋρ Γιαννάκη Τζινγγόπουλου λέγωντας πῶς περπατ(εῖ) καὶ τὸν κατη⁵/γορᾶ (εἰ)ς ἓναν καὶ (εἰ)ς ἄλλον τὸ πῶς νὰ ἦτον ἡ ἀφεντιά του ὁ αἷτιος ὁποῦ ἔγιναν ⁶/ αἱ διάταις τῆς Κυρᾶς πεδεράς του καὶ μὲ τὴν (εἰ)δι|δι|σιν του καὶ τὸ πῶς ὁ ἴδιος Κϋρ Μανι⁷/κάτης νὰ ἐγύρησεν τὴν γνώσιν τῆς γερόντισας καὶ νὰ ἔκαμε ταῖς ὑστεριναῖς ⁸/ διό διάταις καὶ ἄλλα πάμπολα ἄσχημα λόγια καὶ πῶς καὶ τὸν φοβερίζ(ει) πῶς θέλ(ει) ⁹/ τὸν μάθ(ει) καὶ θέλ(ει) τὸν κατατρέξῃ ἕως τὸ ὕστερον<.> (εἰ)ς αὐτὰ ὅλα προτοστολοῖζ(ει) διὰ νὰ ¹⁰/ τὰ φανερόσ(ει) ὁ ἄνωθεν Γιαννάκης τὸ πῶς εἶναι ἀλήθ(ει)α καὶ πῶς νὰ ἔκαμε καὶ ψεύτικα ¹¹/ γράμματα ἤγουν διάτταις καὶ ζητᾶ τὴν τιμὴν του καὶ τὴν ἀνδρωπιὰν του καὶ νὰ πεδέβετε ¹²/ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ βηλ|ι|αετίου ἐὰν δέν ἡμπορέσ(ει) νὰ τὰ ἀποδ(εἰ)ξῇ. [[(εἰ)ς τό ὁποῖον]] ¹³/ καὶ ἔστω (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

¹⁴⁻¹⁸/ Κωνσταντίνος Μανόλη, κερηακης γρηγορή(ου), ἀνδρέας γηώργη(ου), πέτκ(ος) πέτρ(ου) [χ.γρ.], Γιάννης μαβρωδῇ [χ.γρ.], θωμᾶς βελλεράς mr, διμιτρι σοῦφρα καπετα<ν>ος τις εξωτέρας.

στ. 2-5 Αγωγή του προεστού ἐναντίον μέλους της Κ για συκοφαντική δυσφήμιση.

στ. 5-8 Αλλοίωση της βουλήσεως διαδέτη.

στ. 8-9 Απειλή ασκήσεως βίας.

στ. 10-13 Ο ἐνάγων ζητεῖ να αποδείξει ο ἐναγόμενος αὐτά που διαδίδει, δηλ. ὅτι αλλοίωσε τη βούληση της πεδεράς του για τη σύνταξη των τελευταίων χρονολογικά διαθηκῶν². Ζητεῖ ἐπίσης αποζημίωση για την προσβολή της τιμής και της προσωπικότητάς του, καθώς ἐπίσης να τιμωρηθεῖ ο ἐναγόμενος κατὰ το τρανσυλβανικό δίκαιο³.

1. Βλ. π.χ. Θ. 26(1690) § 4, 46(1746) § 2 (ΕΚΣ, σσ. 299, 356-357).

2. Εἶναι περίεργο πὼς περιήλθε σε γνώση του ἐναγομένου το περιεχόμενο των διαθηκῶν της πεδεράς του ἐνάγοντος, διότι αὐτή εἶναι ἐν ζωῇ μέχρι και το 1767 (πρβλ. κατ. Μέρος Δ', ἐγγρ. 136).

3. Βλ. Ι. Αδάμη, *Σύνταγμα Νόμων Πολιτικῶν*, 1, σ. 4, όπου προβλέπεται χρηματική ποινή 200 F για τους «συκοφάντας καὶ κακολογοῦντας».

84

1762/II/5

χ. Θωμᾶ Βελλερᾶ

979/φ 27ν

σχ. 83

Πρακτικό. Εξώδικος συμβιβασμός.

¹⁹/ 1762 φευρουαρίου 5 γράφωμεν διὰ τὴν ἄνωθεν ὑπόδεσιν τοῦ Κυρ Μανι²⁰/κάτη Σαφράνου καὶ Κυρ Γιαννάκη[ν] Τζίνγγου ὅπου ἀναμεταξὺ τους (εἰ)χαν καὶ ἄ²¹/κολουθῶντας κρίσαις καὶ μαλώματα καὶ ἄσχημα λόγια (εἰ)ς τὸ ἀναμεταξὺ τους καὶ διὰ ²²/ τὸ χριστιανικὸν καὶ διὰ νὰ λ(εἰ)ψουν τὰ μαλώματα καὶ τὸ μῖσος ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ²³/ (εἰ)ς τὸ ἐξῆς ἐπαραστάθηκαν καὶ ἔκαμαν τέλ(ει)αν διαλαγὴν καὶ ἀγάπην (εἰ)ς ὅλα ²⁴/ ὅτι καὶ ἐὰν ἦχαν (εἰ)ς τὸ ἀναμεταξὺ τους καὶ ἐσυνχωρέθηκαν καὶ ἔκαμαν καὶ γρά²⁵/ματα ἐξωφληστικᾶ καθὼς διαλα<μ>βάνουν<, > καὶ (εἰ)ς τοῦτο γράφωμ(εν) ἐδὼ διὰ νὰ (εἰ)ναι (εἰ)ς ²⁶/ ἔνδ(ει)ξιν.

στ. 20-23 Στο πρακτικό καταγράφεται η οριστική περάτωση της δίκης με συμβιβασμό, λόγω της σοβαρότητας των κατηγοριῶν και του αιτήματος του ενάγοντος να εφαρμοσθεῖ το τρανσυλβανικό δίκαιο. Η καταχώριση στοχεύει στη διασφάλιση των ὁρων του συμβιβασμοῦ για την περίπτωση ἀπώλειας των «ἐξωφληστικῶν γραμμάτων».

στ. 24-25 «γράματα ἐξωφληστικά»: Τα «γράμματα» είχαν αποδεικτικό χαρακτήρα για την εξάλειψη του αξιοποίνου και την ἀπόσβεση της ενοχῆς ἀπὸ ἀδικοπραξία¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, 190 (η').

85

1762/III/7

χ. Ιωάννη Αδάμη

979/φ 28r

σχ. 86

Απόφαση προδικαστική. Απαράδεκτη αγωγή λόγω γλώσσας. Εξώδικος συμβιβασμός.

// 1762. ἐν μηνί Μαρτίῳ. 7.

²/ Ἰ'Ερχ||όμενος ὁ κύρ Πασκάλης Στόγιου κατέμπροσθεν ἡμῶν, ἐπρωτεστα-